

Tekst: Suzanne Antonis

WARME HARTEN VOOR INDIA

GIERLE – Wat brengt mensen ertoe om zich belangeloos in te zetten voor een land dat zeventuizend kilometer van huis ligt? Chris Stellfeld en Mich Melis uit Gierle tonen ons de weg. Samen met enkele vrijwilligers verenigden ze zich in Balavikas VZW. In Zuid-India geven ze kinderen met een beperking en hun familie door engagement en financiële ondersteuning een tweede adem. Op 15 oktober 2017 stellen ze het nieuwe boek van de Tielense Hilde Devos voor die de opbrengst ervan volledig aan de VZW schenkt.

Voor Chris(tian) en Mich(eline) begon het allemaal zo'n dertig jaar geleden. Mich: "We hebben toen twee kinderen uit India geadopteerd, via een Gentse adoptieorganisatie die samenwerkte met de missiezusters van Moeder Teresa. Onze zoon arriveerde toen hij 22 maanden oud was. Twee jaar later kwam onze dochter aan. Zij was 14 maanden. Toen ze 7 à 8 jaar oud waren, vonden we het een goed idee om hen te laten corresponderen met een kind van hun leeftijd in India. Door financiële adoptie steunden we een meisje zodat ze naar school kon en nadien een opleiding kon volgen om te leren naaien. Ook na haar huwelijk lieten we haar niet los. We begeleidden haar in het oprichten van een naaiatelier waar ze samen met haar echtgenoot de kost kan verdienen. Via de lokale 'Father Bose' konden we het project mee opvolgen." Van het één kwam het ander. Toen Chris en Mich vaststelden dat Father Bose in de staat Andhra Pradesh zich inzette voor de kastelozen en meer specifiek voor mensen met een beperking, wilden ze méér doen dan louter financiële steun.

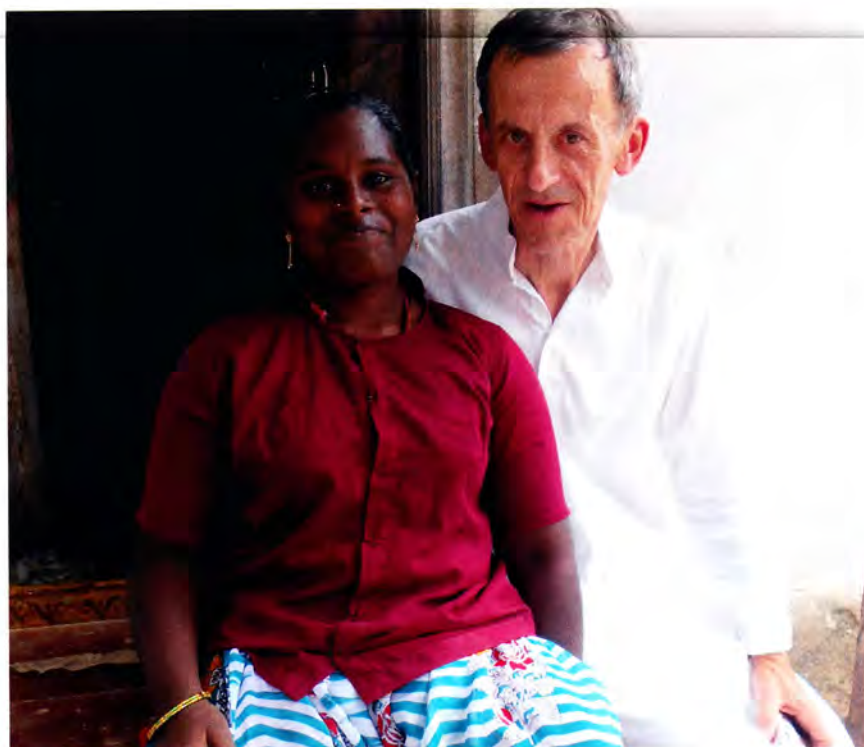
HULP VOOR VELEN

Chris en Mich willen de situatie van mensen met een beperking in Zuid-India verbeteren. In het begin werd hulp geboden aan een dagcentrum en bij het bouwen van huizen en toiletten. Nadien werd er meer aandacht gegeven aan de ontwikkeling van de kinderen en het verhogen van het gezinsinkomen.

"ONZE EERSTE ACTIVITEIT WAS IJSJES VERKOPEN."

Chris: "Toen ik de eerste keer in de regio kwam, trof me vooral de extreme armoede. India mag er de laatste jaren op sociaaleconomisch vlak op vooruit zijn gegaan, de allerarmsten merken daar weinig van. Officieel is het kastesysteem afgeschaft maar op het platteland waar wij werkzaam zijn, is het nog bittere realiteit. De mensen worden er nog altijd gediscrimineerd. Elk kind heeft wel recht op onderwijs tot de leeftijd van

veertien jaar maar het probleem met kastelozen is dat ze hun rechten niet kennen. Gaan ze toch naar school, dan zijn de uitgaven zoals inschrijvingsgeld, boeken en een uniform vaak te duur. En ook wat gendergelijkheid betreft, is er nog een lange weg te gaan." Ook de natuur helpt niet mee. Er is een permanent tekort aan drinkbaar water en de woeste savannegronden worden overspoeld door moessonregens, tropische cyclonen en overstromingen. De mensen leven er vooral van kleine landbouw of bezitten wat geiten en schapen. Heel beperkt is er zijde-industrie. Kortom, een achtergesteld gebied waar Chris en Mich zich voluit voor inzetten.

DE EERSTE RESULTATEN

Balavikas heeft in totaal al negentig gezinnen waar één of meerdere kinderen met een beperking leven geholpen. Chris: "De ouders hebben nu bijvoorbeeld een winkel of bezitten een buffel of enkele geiten, zodat ze financieel onafhankelijk zijn. 'Help them to help themselves' is onze slogan want eenmaal de gezinnen op eigen benen staan, laten we ze los en komt er ruimte voor nieuwe kandidaten. De zusters van de kloosterorde Jesus Mary Joseph volgen ter plaatse alles op. Ze organiseren informatiedagen waar ouders vertellen hoe ze uit de armoede zijn geraakt. Ook de kinderen met een beperking tonen aan dat er voor hen een toekomst is, als ze maar de juiste hulp krijgen. Door de dorpsoverste en leerkrachten bij die infomomenten te betrekken, tonen we aan dat er voor kinderen met een beperking moet gezorgd worden. En er is eveneens een medisch luik. Ze kunnen bij een arts terecht voor diagnoses, hulpmiddelen of medicatie." Of het soms fout loopt? Mich: "Ja, dat gebeurt. Zo besliste de overheid eens van de éne dag op de andere dat briefjes van 500 en 1000 roepies moesten ingeleverd worden, om corruptie en misdaadgeld tegen te gaan. Maar de tegenwaarde kreeg de bevolking niet onmiddellijk terug. Ze konden geen grondstoffen meer kopen of kregen geen loon uitbetaald. Balavikas had net het project opgestart om voor tien gezinnen toiletten te bouwen zodat de persoonlijke hygiëne er wat op vooruit zou gaan. Dat is dus een tijdje stilgevalven maar uiteindelijk zijn de toiletten toch afgeraakt. En dan heb je natuurlijk ook het bijgeloof dat in India nog

hen te laten uitgeven zodat de opbrengst integraal naar Balavikas kan gaan. Het is een familiechroniek die drie generaties overspant. Ik ben afkomstig van West-Vlaanderen maar mijn job als pianolerares in het Heilig Graf in Turnhout bracht me naar de Kempen. En ik ben hier gebleven." Los van de interessante familiegeschiedenis, is het boek bijzonder omwille van de bijzondere vertelstijl.

hen te laten uitgeven zodat de opbrengst integraal naar Balavikas kan gaan. Het is een familiechroniek die drie generaties overspant. Ik ben afkomstig van West-Vlaanderen maar mijn job als pianolerares in het Heilig Graf in Turnhout bracht me naar de Kempen. En ik ben hier gebleven." Los van de interessante familiegeschiedenis, is het boek bijzonder omwille van de bijzondere vertelstijl.

Hilde: "Ik heb 19 voorwerpen die in hun leven bij de familie een belangrijke rol hebben gespeeld laten vertellen. Zo kon ik de verschillende karakters ongedwongen laten spreken en vanuit verschillende hoeken belichten. Stijl en taal evolueren met de generaties mee van een tikkeltje barok waar het over de grootouders gaat tot een iets meer sobere hedendaagse verwoording met hier en daar een West-Vlaams accent. Altijd voert poëtisch proza de boventoon. Pas in het laatste hoofdstuk valt de familiepuzzel in elkaar." Met dit boek is Hilde niet aan haar proefstuk. Eerder schreef ze al gedichten en verhalen over Tielen, waagde ze zich aan haiku's en gaf ze een wandelgids uit rond het Turnhouts Vennengebied. En met 'Wat wij jou al lang wilden vertellen', slaat ook zij nu de brug tussen de Kempen en Zuid-India.

foto 1: Hilde Devos (links) toont haar boek. Naast haar staan Chris (midden) en Mich (rechts), de oprichters van Balavikas.

IJSJES EN VEEL MEER VOOR INDIA

Om hulp te verlenen zijn er centen nodig. Mich: "Onze eerste activiteit was ijsjes verkopen op Rooien, een gehucht in Gierle waar we wonen. Dat was meteen een succes." Aanvankelijk was de inzet voor India een zaak van Chris en Mich, maar al snel kwam er hulp en hebben ze samen met enkele vrijwilligers in 2009 de VZW Balavikas opgericht.

Chris: "Onze jaarlijkse 'Tea-time' en onze standjes op markten brengen eveneens geld in het laatje. We verkopen dan typisch Indische producten zoals sjals, tafellakens, beeldjes en mobieltjes. Of we werken mee aan lokale activiteiten waardoor we delen in de winst."

EEN BOEK VOOR BALAVIKAS

En nu mag Balavikas het boek 'Wat wij jou al lang wilden vertellen' van Hilde Devos voorstellen.

Hilde: "Ik leerde Balavikas kennen tijdens de geschenkenbeurs in de kerstperiode. Hun engagement raakte me en ik wilde dat graag mee ondersteunen. Maar actief meewerken aan hun projecten was niet meteen haalbaar. Dus vond ik het nuttig om mijn boek door

MEER INFO:

www.balavikas.be

Je kan Balavikas ook steunen door een gift op rekeningnummer BE94 9795 9033 3214 VZW Balavikas (zonder fiscaal attest) of via BE84 4358 0341 0159 van Via Don Bosco VZW, met vermelding 'Kondramutla India - attest aub' (indien je een fiscaal attest wenst).